

Eki esarnok.

bányai vasúti szerenésé-
lélelt lett kihirdetve. E sze-
lés és életbiztonság ellen-
ndott vádlottak közül Bie-
lekedési tisztviselő és Lihocz-
L o b s t e i n, pályafőn-
szeglédi közlekedési hivatal-
nler és S i k á n felügy-
abtartási költségek megfizet-
kérdése polgári perutra ut-
t felmentetett. A királyi ügyés-

Sági értesítő.

Budapest, április 2.
jesen szünetel.
e. Árukban semmi üzlet.
ezőbb, de korlátolt. Elhelyezési
25, jutalékjeggy 77.
s 29.50—29.75, anglo 32.25,
60, földhítel 59, franco-magyar
30.25.—Lóvasut 327. Egyebek-
létre.
rdabb. Arany 5.27 p. — 5.30 á.
97 á. Ezüst 105,75—106.25.
szeles, száraz, néha néhány csepp
6,0°C. Szél 4 tók Ny. Légnye-
m. — Ungvárt s B. Bányán hava-
csésben eső, Zágrábban eső é.

ezius 29. Buza 80—81 fut. hiányzik 89
7.40—7.50. kr. Rozs 76—77 fonto-
nélkül 5.25—5.40 kr. 78—80 fut. kon-
kül 5.30—5.40 kr. Árpa serfőzésre 5.11
—4.30 krig. Kukorica 5.—5.20 futig-
je.

Alsó-ausztriai mérő — Tiszta buza 7.
— 5.80, — — — Rozs 5.60, 5.50, 5.40.
Zab 2.70, 2.60, 2.40. —. Kukorica 5

ezius 29. Buza 7.—7.70 — Bozs 5—
Zab 2.50—2.80 Kukorica 5.60.
Buza 7.80—8.30 Rozs 5.80—6.30. Árpa
Kukorica 5.20—5.40.

st. mündisz m. 15 fut. rozslisz legf. 1.
horog 8 fut. tölgysfa hasáb öle 13 fut
60 kr. Disznóhús 32 kr. zsir fut 4.
us fut. 18 kr.

za p. mérő 7.70 7. ft. 80 Rozs 5.50—
Zab 2.20—2.60 kr. Kukorica 4.40—

sary Lajos, főmunkatársak.
AJOS, felelős szerkesztő.

okszertü gyógyítás biztosít utó-
ajok ellen

betegségeket

tlenséget

ült férfierőt),

küleseket, húgyveszélyeseket

is), ugyszintén friss és üdült nyák-

onnan eredő magtalanyságot, az

vetkezésményei u. m. magömlése-

vegekpi tehetetlenséget is ka-

szakban, mint a magángyakorlat ban

buvárlatok nyomán, sok ezer eset-

szertü módszerrel anélkül, hogy a

oldjában gátlóhatók, kiválóan tar-

lett, bámulatos gyorsan és alaposan

elvezettekkel 48 óra alatt)

isz J.

az itteni cs. kir. katonai főkor-

és, bel- és külföldi tudományos és hu-

és és tisztelbéli tagja, a II. Lipót

pével díszített koronás arany

nek tulajdonosa

INTÉZETÉBEN.

5-ik szám a „Zrinijehz” czim-

benmet a lépcsőn. Naponkint reg-

l 4-ig.

egyebek részére elküldöve.

zonai választottak. (47—1)

gazdaság kezelésével foglalkozot

tu tisztartó is sok évig működött.

kalmazást keres. Bővebb értesíté-

restetik

és magyar nyelvben tökéletes

teendő elintézéséhez is segéd

oste restante L. L. betük alatt

Kiadó hivatal:
muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . 16 ft. Negyed évre 4 ft.
Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft. 40.

A lap szétküldésére vonatkozó reklamációk
előfizetési pénzek és hirdetmények a
a kiadó-hivatalba intézendők.

EGYETÉRTÉS

Szerkesztési iroda:
muzeum-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető minden köz-
lemény ide küldendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kezek
től fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

April elejétől kezdve a „Baloldal” új nevet vesz
fel és

EGYETÉRTÉS

ezim alatt fog megjelenni. Hisszük, hogy a közönség rész-
véte és támogatása, mely lapunk iránt — első számának
megjelenése óta — folytonosan növekedett, nem fog csöke-
leni ezután sem. Lapunk szelleme és iránya marad a
rég. Küzdeni fog Magyarország állami önállóságáért és
függetlenségéért — rendületlenül, mint eddig, de nagyobb
erővel, mint eddig.

És hogy az olvasó kimerítő értesítést vegyen minden
közérdekű tárgyról, növeljük lapunk terjedelmét idők és
körülményekhez képest mellékletek által.

Budapest, márt. 31. 1874.

Simonyi Ernő,
Mocsáry Lajos,
főmunkatársak.

Csávolszky Lajos,
felelős szerkesztő.

A magyarországi igazságügy állása 1872-ben.

III.

A bíróságoknak alkotmányos újraszerve-
zése minden alapos rendszer nélkül megtörtént, mely-
nek történelme hosszasan adatik elő, csaknem minden
lapon a gyökeresebb reformok hangoztatván, a nélkül
azonban, hogy azokat akár egészben, akár részben az
elvegység, egyöntetűség és szabotosság tekintetéből
híven és következetesen keresztülvive találók, mely
eljárás a szervezők nagy járatlanságát, gyakorlati kép-
telenségét mutatja.

A szabad választás helyébe léptetett
örkényes kinevezési rendszer már csirájában rejté a ros z
de drága igazságszolgáltatás keserű magvát, mely ki-
sérlet legelső alkalommal bebizonyította, hogy a régi
atyafiság, sógorság, komaság és más sokoldalú pártfo-
gások mellé még a párttekinetek is fognak sorakozni,
mely utóbbi mint politikai szükségesség némely jobb-
oldali lelkes kortesnek megjutalmazásánál döntő suly-
lyal bírand; és ugy is lón, mert látjuk, hogy sok gyenge
legény csak ily szereplésnek köszönheti soha nem álmo-
dott alkalmazását.

Az igazságszolgáltatásnak a
köz igazgatástól minden kellő előké-
szület és alapelvek megállítása nélkül történt merev
különválasztása szintén a helyzet nem ismerését és sa-
játlagos viszonyaink elhanyagolását bizonyítja, sőt,
mint sok mindenben, ugy itt is az idegen intézmé-
nyekbe szerelmes majmoskodás vágya szerepelt, mit
sem törődve azzal, ha valjon képesek leszünk-e és ei-
birjuk-e az ily újításokat minden rázkodás és nagy
áldozat nélkül behozni? Ugy látszik elégnék tartatott
minden rendszer nélkül egy rakás költséges közeget
megteremteni és ez által egy ok nélkül fogyasztó másik
álló hadsereget az ország nyakára nyomni.

A bírák felelősségéről hozott
törvény által a visszaélések ellen biztosítékokat nyu-
jtan és a bírák teljes erkölcsi és anyagi függetlenségét
biztosítani akarták ugyan, de az eddigi tapasztalatok-
ból okulva, nem igen magasztalhatni ezen új vívmány-
nak előnyeit, hisz naponta fordulnak elő alaposnál alapo-
sabb panaszok, de az eredmény főleg a kártérítéseket
illetőleg oly silány, hogy ily olcsó függetlenségért kár
volt a drága választást oly könnyen feláldozni.

Mintán a bírák elmozdíthatlansága és nyugdíj-
késsége törvényekbe igttattott, ezen jól kiteremtett
alapon megkezdettek a szervezeti előmunkálatok, még
pedig oly nagy terjedelemben, mintha bizony épen egy
századra dolgoztak volna, és a végén is lett egy szá-
nandó költséges ideiglenes kísérlet belőle.

Előbb a felsőbb bíróságok alkotattak meg minden
összefüggő rendszer nélkül, és csak később az alsóbíró-
ságok, mind ezek fölébe egy önálló semmitőszék állitta-
tott főleg azon okból, hogy a sok miniszteri kegyencz
kellőleg biztosítva legyen.

Legnagyobb bajt és zavart idézett elő azon indo-
kolatlan merénylet, midőn Horvát miniszter több éve-
kig tett előkészületei és tervezetei czélszerűségében nem
bizva visszalépett, és helyét a minden képesség nélküli
Bittó elég merész volt épen akkor elfoglalni, midőn az

igazságszolgáltatás valahára bármi fölületesen rendező
vált, és egyedül nekie köszönhetni azon példátlan
cinyismust, melylyel mások tanácsára oly árván járt el.

Az összefüggés nélküli közegek ellensúlyozása, és
a hatalom érdekében kémkedés tekintetéből föllállita-
tott a k ü g y e s z i intézmény, a nélkül hogy akár
a bírósági szervezet, akár a fenytő eljárás előbb ren-
dezett volna, és ezen közegek a köztudó szerep ürügye
alatt a személyszabadság és családi szentély határtalan
ellenőrvé avatottat föl, mit bizony az állam már eddig
is drágán fizetett meg, anélkül hogy az óhajtott jogbiz-
tonságot elérte volna.

A bírói végrehajtói intézmény min-
den igaz ok nélkül hozott be, és roppant költséges-
sége mellett jelen szerkezetében inkább hátrányt mint
előnyt képezvén, csak azt mondhatni, hogy mielőbb tö-
rültsék el, mit Pauler kilátásba is helyezett.

A közjegyzői intézmény minden
kényszer nélkül csak akkor fog meghonosodni, ha arra
képes és becsületes egyének nyeretvén meg azok egyuttal
a békebírói és végrehajtói igazságügyi teendőkkel is
megbízhatnak, mert csak ily uton remélhető, hogy a pör-
lekedő közönségen annyi közterhek mellett valamennyire
könnyítve leszen.

Kossuth Lajos lakváltoztatása.

Nem lakom többé Turinban. Lakásom: Baraccone
di Collegno, Provincia di Torino, Italia. Ide kérem leve-
leimet utasítani.

Mit is azon figyelmeztetéssel hozok barátaim tud-
omására, hogy új lakhelyemen sem távirtdai állomás,
sem helyben posta hivatal nincs. Minden távsürgőnyt
külön futár hoz lakomb; s ez ha (mint ekkorig némely
évfordulók alkalmából tanusított, s hálával fogadott szíve-
s megalmlékezéseknél történni szokott) egy-egy napon
husz, harmincz távsürgőny is érkezik, nagyon súlyos
rovatot képezne budgettemben, melyet nem szeretnék
bizonyos kormányok példájára deficittel kezelni. Kérem
annakokáért barátaimat, legyenek szivesek oly tárgyak-
nál, melyek néhány napi késedelem által sem érdekből,
sem becsben nem veszítenek. inkább a postát mint a
távírdát használni.

A bérmentett de nem ajánlott levelek,
mint szinte a hírlapok is, pusztai lakom daczára, rende-
sen s késedelem nélkül jutnak kezeimhez, hanem az
„a j a n l o t t” levelekre nézve itt az a szabály, hogy
vagy személyesen kell az illetőnek érettek a postára
menni, vagy törvényes alakban kiállított felhatalmazás-
sal ellátott egyént kell átvételük végett küldeni, külön-
ben ki nem adatnak. Kérem annál fogva levelezőimet
hagyjanak fel azon reájok nézve a biztonságot alig ne-
velő, reám nézve pedig nagyon alkalmatlan szokással,
hogy leveleiket többnyire ajánlva küldik, a minek új
lakom helyiségénél fogva csak az lenne következése,
hogy ajánlott leveleik mindenestre napokig s meglehet
hetekig is vesztegelnének a szomszéd falu postahivata-
lában, mielőtt kezemhez kerülnének.

Én nem gondolom hogy ez idő szerint legalább,
az ajánlatlan levelek „eltűvésésétől” tartani lehetne.
Más féle szélnek kellene fujni, mint a minő fuj, hogy
a levél kutatások s lefoglalások napirendre kerüljenek,
s ha valahol gyakorlatban volnának (nálunk nem hi-
szem, hogy ez idő szerint gyakorlatban legyenek) a „ca-
binet noir” mestersége ellen, a levél ajánlás, bizony na-
gyon gyarló biztosíték.

Mint hogy igen sok levelet kapok Hazánkából, le-
kötelezve érezném magamat, ha a hazai hírlapok szer-
kesztői, e figyelmeztetésemnek lapjaikban helyet adni
méltóztatnának.

Baraccone di Collegno, márcz. 29. 1874.

Kossuth Lajos.

Vidéki politikai lapjainka „k ö z j o g i ellen-
zék” egyesülésével foglalkoznak. Melegen csatlakozik
az egyesüléshez valamennyi, de nem bírja elfojtani egyik
sem — azon fájdalmas aggodalom nyilvánítását, mely-
lyet érezni kell minden komoly, hazafias érzelmű ellen-
zéki polgárnak, midőn a régen óhajtott teljes
e g y e s ü l é s helyett a különben is megritkult ellen-
zék soraiiban csak újabb válságokat lát.

„Már annyi igaz, írja, ma a derék „A b a u j - K a s s a i K ö z l ö n y”, hogy az 1872-iki képviselő választá-
son nincsen istenáldás. Lónyay mérgezett fegyvere oly mé-
lyen hatott a nemzet testébe; a társadalmi és politikai er-
köcs annyira „megdől”, hogy kétségbe kell esnünk: van-e
s nem késői lesz-e a gyógyszer, melynek felfedezésére s
beadására szemünk hasztalan keresnek orvost e hazában.

„Fájdalom, mint annyiszor, most is csalódnunk kel-
lett! Nem elvi különbségen tört meg a teljes egye-
s ü l é s, hanem — szügyenpir borítja el arcunkat —
s z e m é l y e s h i u s á g o n.”

Az „A b a u j - K a s s a i K ö z l ö n y”, mely-
nek minden szava igaz hazafiai érzésből ered, a követ-
kező szavakkal végezi cikkét:

Mi az egyesült közjogi ellenzék programját elfo-
gadjuk, aláírjuk s olyannak tartjuk,
melyet az ellenzék köréből csak a sértett hiúság és kicsi-
nyes érdek nem ismerhet el magáénak.

A program következő:
„Magyarország legyen önálló független magyar ál-
lam, mely minden idegen beavatkozástól menten intézze
minden ügyeit; mely teljes önállósággal bírjon a polgári
közigazgatáson kívül a hadügy, pénzügy, nemzetközi vi-
szonyok és közzgazdaszat minden ügyeiben.

Mi, kiket az országházon s közvéleményt csinálni
akaró fővárosi körökön kívül szereplési viszketeg nem
bánt, nem kísért; **tömörüljünk azon zászló alá,
melyre fenti, eddig is vallott elveink vannak írva.**

Az „A b a u j - K a s s a i K ö z l ö n y” Hedry
Bódog jeles tollából egy másik cikket is hoz, melyből
adjuk a következőket:

A közjogi ellenzék egyesülését nálunk komolyabban
senki sem óhajtotta.

Az egyesülés megtörtént, de oly formán, hogy ezen
egyesülés fölötti örömrünk nem lehet tiszta.

Két árnyalat helyett van most három; s ez nagy
szerecséltenség azon ügyre nézve, melyet egész lelkesé-
dással szolgálunk.

Mi ilyen megosztást nem tulajdoníthatunk másnak,
mint személyes ambícióknak, melyek az ellenzék közjavát
háttérbe szorítják, hogy a privát szeszélyek valamiképpen
ne szenvedjenek csorbát.

Vagy van lényeges különbség a 48-as pártprogram
és bihari pontok közt, s akkor elvárnök, hogy pártunk ve-
zérférfiai e különbséget kiderítsék, s ha lehet kiegyenlít-
sék, vagy nincsen semmi lényeges különbség, azon eset-
ben a szakadás ép oly megmagarázhatlan, mint bünyös.

Az országos ellenzék hangulata soha sem kedvezett
jobban az egyesülésnek, mint e pillanatban, a midőn min-
den elfogulatlan ellenzéki ember csupán egy consolidált,
fentartás nélkül egyesült, hasonlív, s hason czélra törekvő
tömör phalanxtól várja az ügy diadalát.

Nagy felelősséget vállal magára mindenki, ki e tömör-
ülést meghusítja, az egyenetlenséget növeli s ez által az
ellenzék diadalát megfontolatlanul veszélyezteti.

Üszköt dobni nagyon könnyű dolog, de az általa oko-
zott pusztításokat jóvátenni, arra kevés egy emberi élet.

A győri „S z a b a d P o l g á r” sem fojt-
hatja el aggodalmait azon sajnos tény felett, hogy az
egyesülés, melyet óhajtott és szükségesnek tart, holmi
aprólékos tekintetek miatt nem lehet teljes és
tökéletes. Cikkében, melyet ez ügyben írt, olvassuk

„Nem a magát hatalmasnak valló Deákpart elhetet-
lensége, nem is a kormány tehetetlensége az, amely remé-
nyinktől foszt meg bennünket, hazánk sorsának a közel
jövőbeni emelésére.

Minket azon ziláltság foszt meg reményinktől, ame-
lyet észlelünk a baloldal árnyalatai közt.

Valóban sajnálatos helyzet, amidőn az ellenzék,
melynek előbb két árnyalata volt, most négy, sőt öt felé
oszlík, ahelyett hogy egyesülne.

Tudjuk, hogy bizonyos körökben igen ros z néven
veszik tőlünk, vidéki apró emberektől, ha politizálni me-
rünk! Mert azt hiszik, hogy politizálásra előjoga csak a
fővárosnak van, a vidék csak a terheket hordani köteles,
szép sugárutak, lánchidak s pompás paloták építéséhez a
fővárosban.

De ennek daczára kimondjuk meggyőződésünket
bátran, mert tudjuk, hogy Budapest nem Magyarország, s
mi magasan hordoztuk a háromszínű lobogót akkor is, a
midőn a budai várpalotán és a pesti tornyokon feketesárga
lobogott.

Tehát kimondjuk, hogy a legmélyebb fájdalom
szakgatja keblünket akkor, amidőn az ellenzék nem tö-
mörül, hanem szétszakadozni tapasztaljuk!!

Ime most ujjában a balközép egy része és a 48-as
párt többsége „Egyesült közjogi ellenzék” czim alatt
egyesült.

Mi rég érezzük már a pártok tömör-
ülésének szükségét, sőt a mi kis vidéki igénytelen kö-

rünkben tényleg életbe léptettük is az egyesülést, s már évek óta balközépek és 48-asok egyesült erővel küzdöttünk a kormány és clerus vesztegetései ellen, — de úgy látjuk, hogy az országgyűlési körökben az egyesülés szükségének érzete még nincs elterjedve, úgy látjuk, hogy ott nem az „egyesülés“ létrehozásán, hanem a „szétaraboláson“ dolgoznak! — És ha ennek a valódi szerencsétlenségnek okát kutatjuk: azt nem másban találjuk fel, mint az elfogult csökönösségben, önzésben és a vezérkedési viselkedésben.

Uram! itt is, amott is a baloldalon, ábránduljanak ki önkön már valahára! Nem látják önkön ezer és ezer sebből vérezni e hazát? Nem látják önkön, hogy pusztulunk, vesztünk? Ha látják — aminthogy látniuk kell: úgy tömörüljenek önkön hatalmas pártokká az általuk vallott elvek alapján, akár „egyesült közjogi ellenzék“, akár „szabadelvű ellenzék“, akár mi más czim alatt, s mentsek meg a hazát, mert bizony! bizony! e gyámoltalan tévovás mellett elvesztünk!!

Ma tartja meg az új kormány az első **miniszteri tanácsot**, melyben az új kormány kormánygyűléssel foglalkozand. E minisztertanácsban kerül szóba, minő javaslatokat terjesszen a kormány az újból összejeendő parlament elé, s általán, minő tárgyak intéztesenek — az ülészek folyamán — még el.

Az egyes miniszteriumok még nem foghattak a kancellarizmus munkálatának beható bírálatába, mert e munkálat még a nyomdában van s a kormánynak nem is kézbesítették. Mihelyt ez megtörténik, mint hírlik, az egyes miniszterek e munka alapján saját reszortjuk iránt javaslatokat fognak tenni, mely javaslatok a minisztertanácsban tárgyalatván, a létesítendő reformok alapját fogják képezni.

A **pénzügyminiszteriumban** szorgalmasan dolgoznak a nagyobb adóhátralékosok összeállításán. A „P. N.“ azt hallja, rövid idő alatt egy kis szemelvényt nyilvánosságra is hoznak ez érdekes névsorból.

A Vajda János által szerkesztett új politikai hetilapnak a „Szózat“-nak első száma megjelent bő és érdekes tartalommal. A „közjogi ellenzék“ egyesülését illetőleg következőleg ír:

„Egybevetve az „egyesült közjogi ellenzék“ s a „48-as párt“ általunk lényegesen ismertett nyilatkozatait, önkénytelenül merül föl bennünk a kérdés, hol és miben rejtenek tehát azon okok, melyek a két pártárványt egyesülésének útjában álltak? Az elvek ellentétességében bizonyára nem, miután sarkalatos követelményei mindkét pártárványtalan ugyanazok. A pragmatikus sanctio vagy personalio erősebb vagy gyengébb hangsúlyozása sem képezheti az elkülönítő okot, miután a közjogi alap, melyen egyik s másik árványtál áll, egy s ugyanaz. Lehetetlen tehát azon gondolatot lelküzenünk magunkban — melyet egyébiránt bizonyára az egész ország lakossága oszt — hogy oly kicsinyes személyes tekintetek állítják útját az egyesülésnek, melyeknek soha sem volna szabad szerepet vinnie a hazafias politikában. Régi, százados átka nemzetünknek a személyes versengés s egyéni ambíciók fölszínre tolésa a közjogi rovására, és sajnosan látjuk, hogy ez átok hatalmát nem volt még képes megtörni a mult keserű tapasztalatainak egész halmozása.“

A „Debreczen“ írja: **A baloldali párt** április 6-án, azaz hétfőn, husvét másodnapján délelőtt 10 órakor a városházánál bizottsági ülést tart. Tárgy: elnöki jelentés a párt jelen helyzete s viszonyairól. C s á k y Gergely alelnök.

TÁRCZA.

A történetírás és fejlődése.

— Népszerű felolvasás. —

Nem tartjuk feladatunk körébe vágónak, a történetírás fontosságát kiterjedten bizonyítani, s azért egyszerűen csak azon tényt állapítjuk meg, a melyet semmi meg nem dönthet, hogy t. i. az emberiség szükségesnek tartotta, gyermekkorától kezdve minden időben és minden nemzetnél, a mult idők eseményeit átszámaztatni az utókorra; szükségesnek annál inkább, miután az lételőknek egyik föltételét képezte. A mely nemzet nem gondolt multjával, az nem él, az teng.

Az egyszerű család körében az apa elbeszéli gyermekeinek saját élményeit, úgy nagyapját, a mig csak tudomása és emlékezete felér, nem csupán természeti ösztönből, a mennyiben lelkünk örömmel sítkeznek a mult emlékeire, hanem — és főleg azért, hogy gyermekeivel tudassa, ki és mi volt apjuk, nagyapjuk, mi volt családjuk története. Ha kérdjük: miért? ez lesz a válasz: „Azt akarom, hogy gyermekeim okuljanak. Ha őseik híres emberek voltak, érezzék kötelességüknek rájuk méltóknak lenni nemcsak, de ezen tudat által sarkantuzva, törekedjenek őket nagyságban fölülmúlni. Tanuljanak érenyeikből, okuljanak botlásaikon. Ezeknek tudata kalauzul szolgáló életpályájukon.“

A kiindulási pont a legészszzerűbb és természetesebb. Honnan szerezzünk erőt törekvéseinkhez, ha nem élnak az éreztet bennünk. „Tudom, mi vagyok!“ Az öntudatra ébredt lélek eleme után törekszik, s ez a harc, melyből diadalmasan emelkedik ki, ha morális ereje nincs megbénítva.

Itt találjuk a történelem tudása szükségérzetének csiráját.

A mi áll az egyesre, ugyanaz áll a családra, nemzetekre, s mely ezeket keblébe zárja, az emberiségre vonatkozólag. A történetírás és annak fejlődése, mint bölcsészeti alapon álló tudomány, melynek megvan a maga rendszere, a maga medre, minden népnél, minden korban egyforma volt; ugyanazon törvények alapján jött létre, ugyanazok szerint fejlődött, a miért is elének hisszük, ha

A kassai esküdszék egy ítéletét a „Neues Pester Journal“ tudvalevőleg becstelennek mondá. Ez esküdszék tagjai, mint az „Abauj kassai közlöny“ írja, mult vasárnap tartott értekezletükön elhatározták, hogy a „Pester Journal“ ellen sajtóperet indítanak. Annak megkorlátlását, hogy nevezett lap egy törvényileg szentesített bíróság határozatát becstelennek nevezte, nem az ő, hanem a közváltó hatásköréhez tartozónak tartják; de mert a cikket magán, polgári becsületükre nézve is gyalázonak találják, mint magánemberek fognak elégtételt keresni. Minthogy pedig a gyalázó cikket a „Kaschauer Zeitung“ is publikálta, úgy halljuk, hogy az 1848. XVIII. t. c. 33. §-sa értelmében a sajtóper ellene is meg fog indítani.

Egy szép adat a mi törvénykezési eljárásunkhoz: A mult napokban Torontálmegyében egy adós ingó vagyona törvényes uton elárvereztetett, s a különféle vevők által megvett s kifizetett, a jegyzőkönyvbe bevezetett tárgyak — melyek ott maradtak — másnap **ugyanazon** ügyvéd közbenjárására, s **ugyanazon** exequens bíró által, ki első napon jelen volt — ismét lefoglaltattak — s szoros zár alá vétel végett azonnal elvitettek.

*** A Székely Hirlap** mint báró Apórád Károly Leibjournalja elkopott Dürückközlőjébe veszi Orbán Balázst a gróf Teleki-könyvtár iránt tett hatalmas interpellációjáért. Szánandó eljárás, ismerünk tanári maszk, ki magad is szegyenled a híres gróf id. Teleki Sámuel nevét kiinni, ne hogy épen ötet dürückköld meg, kit tisztázni akartál. Megköszöni Teleki az ily árva védelmet, mely inkább ártott mint sem használt a rozsz ügynek, — legalább br. Apórád tudhatatd volna, miszerint a Teleki-könyvtár-épületi helyiségekért épen ő eszközölt a nemes grófnak oly bérösszeget, melynek szintén a nagy alapító céljára kellene fordítatni. Egyébiránt arról biztosítunk mindenkit, hogy Orbán felszólalása a legtisztább és a legigazabb ügyben történt, sem a grófi agyarkodásokról, sem az uszályhordók károgaásaitól vissza nem retten. Csak tessék a közoktatásügynek ezen elhanyagolt nemzeti kincs állapotát szigoruan megvizsgáltatni, és az alapító végrendelete megtartását erőlyesen foganatosítatni.

A horvát országgyűlés képviselői sérthetlenségéről szóló törvényt ő felsége legközelebb szentesítette. A törvény szövege a következő: Az országgyűlési képviselői sérthetlensége és felelőtlensége alkotmányunk és alkotmányos törvényeink szellemében gyökerezik, következésképpen a) az országgyűlésnek egyetlen tagja sem felelős senkinek, kivéve magának az országgyűlésnek, valamely ügy tárgyalása közben kimondott véleményeért, avagy valamely tárgy fölötti szavazás alkalmával az országgyűlésen adott szavazatáért és e végett őt senki módon nem üldözheti és nem büntetheti; b) minden országgyűlési képviselő, mindaddig míg az országgyűlés együtt ül, a „salvus conductus“-ról szóló törvényünknek kiváló oalma alatt áll; miből következik, hogy minden valamely országgyűlési képviselőt elkövetett sérelem az említett törvény értelmében büntetendő; továbbá, hogy országgyűlési képviselő, kivéve ha tetten kapatik, az országgyűlés együttülése alatt ez utóbbinak különös beléegyezése nélkül bármily büntetésre méltó cselekvényért nem üldözhető és el nem fogható; végül, hogy az országgyűlés ülészése alatt országgyűlési képviselő adósságok miatt, börtönnel nem büntethető.

felvesszünk egy kort, a mely legközelebb esik hozzánk, t. i. a középkort. — A mit itt látunk, meg lehetünk győződve, hogy ugyan úgy volt a művelt görögöknél, a rómaiaknál s így tovább minden művelt nemzetnél. Tudjuk, hogy a középkor beálltával az egész társadalom úgy felépült újból, mint Magyarország a tatárjárás után, midőn a pusztító, mindent felforgató vad hordák elvonultak. Európában az elbukott nemzetek helyére új generatio lépett, mely egészséges, erőteljes vért öntött a vén Európa ereibe. A társadalmi élet új gyuányagok által hozott forrongásba, s így — hogy hosszadalmasak ne legyünk — egy más kor történelme kezdett meg, s e kor elég anyagot nyújt ahhoz, hogy feladatunkat megoldhassuk, vagyis a történetírás fejlődését kellő világosságba helyezzük. Adatainkat „History of Civilisation in England“ (Angolhon művelődés története) című, a hírneves Buckle Tamás által 1858-ban kiadott terjedelmes munka I. kötetének VI. fejezetéből merítjük, s ez, úgy véljük, elég kezeség arra nézve, hogy állításaink hitelt érdemlők legyenek.

Az írás feltalálása már a műveltség bizonyos fokát kívánja meg, az pedig szintén tudható, hogy e fok elérésére idő kivántatott, még pedig hosszú idő, mely alatt a nemzet élt, az évek s századok sorában nyomot hagyott maga után, tett, cselekedett; voltak viszontagságai, küzdelmei, s e küzdelmeiben hősei, a kik megcsinálták az illető nép történelmét. Miután pedig — mint fönnebb említettük — a népeknek főállásuk s történelmi jogosultságuk folytán érdeklődnek fekdűt, multjokat az utókor számára fentartani, szükségét érezték bizonyos segédeszköznek, mely által céljokat elérjék, s mi lehetett volna ez eszköz más, mint a költészet, melynek a történelmi elbeszélésekre legprimitívabb alakja a ballada volt. Az epikai költészetről, mint mely szintén a nemzetek történelméről szól, szintén fogunk végül néhány szót mondani; egyelőre csak azt jegyezzük meg, hogy ezek nem szolgálhatnak hiteltel történelmi alap gyanánt. Miért? megtudandjuk.

Őseinknél — általában minden nemzet őseinél — szokás volt, hogy lakomák alkalmával nem csak ők magok zengedeztek dalokat, hanem előlépett a hegedős, ki hurok hangszereinek kísérete mellett el-elmondott egy-egy dicső momentumot a nemzet multjából, vagy az ünneplés hős s

Az 1872. évi február 25—26-án tartott országos iparos gyűlésen nyilvánított kívánalmak között egyik az volt, hogy az állami szükségletek, főleg a hadi felszerelési tárgyak és egyéb országos vállalatok szükségletei a hazai ipar által állitassanak elő.

Azóta több mint két év telt el; e kívánalom lépten-nyomon ismét megújult, anélkül, hogy ez ügyben határozott eredménnyel állanánk szemközt. A hadi felszerelések ügyében az országos magyar iparegyesület minden adott alkalmammal erőlyesen hangoztatta a hazai iparnak, sőt nem csupán ennek, hanem a közgazdasági előmenetelnek eme követelményét: de hogy mily eredménnyel, azt a közelebbi jövőnek kell majd megmutatni.

Időközben egy másik ügy is felmerült, melyre az érintett kívánalom épügy illik, mint a hadi felszerelési tárgyakra: ez a meter-mértékek előállítása. Ebben is idejekorán meggett az egyesület minden szükséges lépést arra nézve, hogy ama sok százezer forint, sőt millió értékű rugó országos szükséglet fedezését a hazai iparnak biztosithassa. Az eredményt azonban itt is még be kell várunk.

Hogy ily életbevágó ügyekben minden legjobb igyekezet mellett is csak váralmakkal kell magunkat biztatnunk, annak okát két körülményben látjuk; az első az, hogy az illetékes körök nincsenek oly komolyan áthatva az érintett kívánalom nagy horderejétől, amint kívánatos volna; csekélységnek vélik az egész dolgot, holott viszonyaink között élethevő fontosságú; a másik az, hogy az iparososztály összetartása és erőlye az ipari társulás hiánya miatt nagyon meglankadt. Pedig már itt volna az idő hogy ne többé biztatásokat és a tettek látszatát, hanem kézzelfogható eredményeket nyerjünk, mert — amint a dolgok jelenleg állanak — az elégtelenség, a helyzet reménytelensége felelti elkeseredés az iparososztály kebelében fokról fokra annál nagyobb mérvet kezd öltetni, minél kevesebb alkalom mutatkozik a kívánalmak közvetlen nyilvánítására, s minél kevesebb remény maradt arra nézve, hogy ohajtásaik meghallgattatnak. — Így beszél és helyesen beszél így az „Anyagi Érdekeink“.

Apró pénz.

A ki még nem ismerte Csernátont, az megismerhette a mult napok eseményei után.

Üszött a kéjben, hogy nem sikerült teljesen a közjogi ellenzék egyesülése. A mit fájdalmas érzettel vett minden magyar ember, az neki gyönyör. És hogy ne is sikerülhessen az egyesülés, s z i t j a a meghasonlást — valóságos sátn módon.

Ugyan kérlek idézd, a mit rópiratodban is idéztél, hogy Csernátont néhány év előtt ezt írta volt a 48-as párt hoz:

„Az ellenzék tömörülését, egyetemes működését és fegyelmi szilárdaságát tartja azon első föltételnek, mely nélkül közös elveink diadalát csak egy szerencsés véletlenről reményelhetők.“

„Ha én „Magyar Új-ág“ köréhez tartoznám, már a mult tavaszon tettem volna indítványt a baloldal egysége érdekében.“

Őszintén szolgáltam s ad rem, mert lelkemből ohajtom egyesülését mindazoknak, kiknek közlönyeik a „Magyar Újság“, „Hazánk“ és „Hon.“

Hanem akkor, midőn Csernátont azt írta, még nem rágódott a lyukas mogyorón.

Apropos! Rágódásról jut eszembe, olvastad a tegnapi „Ellenőrt.“ Csernátontnak ismét kedve jött — viczelni. De mily ügyetlen.

Azt írja Helfy barátunknak, hogy „csak akkor kap

annak őseinek tetteit zengette dicsőítő dalokat, melyeket — mint Toldy Ferencz magát kifejezi — széltében énekeltek, úgy hogy a nép s nemes urak azokat megtanulták s így jutott a nemzeti mult tudomása egyik nemzetségről a másikra, — mint a harmat csöppen levelről levélre, mindig alább.

Csak törpe nép felelhet ős nagyságot, Csak elfajult kor hős elődöket; A lelkes eljár ősei sírlakához, S nyujt régi fényűl új szüvetmeket. — Ha a jelennek halványul sugára, A régi fény ragyogjon fel honára. —

Igy ír Garay, ki maga is elvezette balladáiban a magyart ősei sírlakához, s ezért mi Garayt modern hegedősnek tartjuk.

A történet tanításának első korát a hegedősök énekei képezik. Ők őrizték meg a népies hagyományokat nem csupán Európában, hanem Chinában, Thibethen, Tatárországban, Indiában, Beludisztanban, nyugat Ázsiában, a Fekete tenger szigetein, Egyiptomban, nyugati Afrikában, Éjszak-Amerikában, Dél-Amerikában és a Csendes tenger szigetein is.

Annak, hogy a mult események megörökítésére verses formához folyamodtak, szintén meg van a maga természetes oka. — Saját tapasztalatunkból tudjuk, hogy valamely vers, ha jól megtanultuk, mindig tovább marad meg emlékezetünkben, mint a próza. A cseggő rimek mindig kellemesen hangzanak a filnek, s biztosítót szolgálhatnak arra nézve, hogy az apa oly hamisítatlan állapotban fogja az illető költeményt átadni gyermekének, mint minőben ő maga kapta.

„E kezeség a meghamisítás ellen“ — írja Buckle — „még inkább növeli e balladák becsét s a helyett, hogy pusztá mulattató énekekül tekintetnének, némely helyen bírói tekintélyre emelkednek törvényes dolgokban. A benők foglalt célzások oly kielégítő bizonyítékok, a melynek alapján vetélkedő családok érdemei felett ítéletet hoznak, sőt döntő befolyással vannak oly birtokhatárok kijelölésében is, a minőkkel ily állapotban levő társadalom birhat. Ezeknél fogva úgy találjuk, hogy ezen énekek bevallott dalnokai és szerzői elismert bírák minden vitás kérdésben, és miután ezek gyakran papok, és sugalmazottaknak tartatnak, valószínű, hogy legelsőben ily módon támadt a

minden falatot a szájában r á g t a.“

Hisz ez még nem ba hogy neki olyanon kell rág

Hát azzal a Lévy és nátony? Hogy ez a Csernátó s i t á s nélkül! Amit Hel lág szemeláttára tette, nyi t i t o k b a n szoktak ten jól tudja.

Heg

Carthagóbeli Philaei venen szállottak, hogy Car kednek.

Ghyczy-Tisza, midő r e f o r m hitelveik feladá akkor az általuk h é t é v elevenen betemetkeztek.

Csalódnánk, ha azt h lósága s függetlensége jogá dettek!

Hanem ő, nemzeti az természetét ölték fel, mely vérelv táplálja: úgy ő n y á j é r t Petrarcha szer gukat ellefejték, híven, hog kodni hivaták, azon megg rályul tették magukat — h a l v á n, m á s o k n a Vederemo!

Az isten őket sokáig

A „magyarhoni tá vetege“ pénteken ápr. 3- való nap megállapított nap ször is a „központi igazgat tés“, melyből megemlítjük gátóság a mult gyűlés óta 4- től beadott ügyiratot intéze tagok választásakor 48 eg tagnak, közülük 14 nem fo a jelentés indítványozza e megválasztását. Több vidék sítéshez, hogy az a tanító utaknál ingyen jegyet, a po egymással való levelezésre mekre a jelentés tagdólag let egy kérvényt intéz az ors tagjain elkövetett sérelme pártolás végett az egyes t. dig annak pártolását 3. zük itt zárjel közt, hogy mi papok és pandurok akadál lésést megtartás, továbbá a jegyzői hivatal, mi a lealá tésére kötelezettenek. Ezek e is a soproni tanítók vándor s ezáltal az ország szám tik meg.

A szigetvár-vidéki t. e a szövetség elé, hogy a hon

költészet isteni eredete fe mindenesetre különböznek zetek szokásai és véralkata. latok szerint. Délen szen szakon figyelemre méltóbbá által. De e különfeleségek közös jelleggel, és ez az pulnak, hanem — tekintetb tartalmuk is hű a valóság

a m a g y a r t ö r t é n e m megjelenendő czikkünket). — élkül ismételnék mindig h

alokk fejjegesítottak, hogy tákra hivatkozozanak vitás fognak tévedni oly dolgok annyira érdeklődnek áll.“

Ime, ez a történelem

Azonban úgy az embe czélja a haladás, mely ann minél kedvezőbbek a körüln anyja, változtatólag hat a tá legnagyobb fontossággal bí lása, mely szükségképeni v gyományok jellemében, még

Az írásmesterség — i — fölöslegessé teszi minte p azért nagy hordereje m mint azt legitt bizonyítan

Anint valamely nép s gávév teszi az írás mestersé ándorló énekesek emlékez parkodik a szavakat láthat

inkább ér czelt e törekvés, s anyosok tekintélye, kik az tudatlan népet ősei törté

hár igazi tudományosság ne mégis bizonyos, hogy ezen rányban kárára van a törté

ör a hagyományok hiteless szor azon osztály tekintélye

szobeli hagyományokat meg Buckle még ennél is t

26-án tartott országos iparalmak között egyik az volt, leg a hadi felszerelési tárgyak szükségletei a hazai

elt el; e kívánalom lépten-úl, hogy ez ügyben határemközt. A hadi felszerelések paregyesület minden adott tatta a hazai iparnak, sőt közgazdasági előmenetelnek mily eredménytel, azt a kö-

mutatni. y is felmerült, melyre az mint a hadi felszerelési ek előállítására. Ebben is ide-minden szükséges lépést arra forint, sőt millió értékre ését a hazai iparnak biz-onban itt is még be kell

ekben minden legjobb igye-kaal kell magunkat biztat-nyben látjuk: az első az, nek oly komolyan áthatva derejétől, amint kívánatos egész dolgot, holott viszo-ságu; a másik az, hogy az rlye az ipari társulás hiá- Pedig már itt volna az idő a tettek látszatát, hanem erjünk, mert — amint a z elégtelenség, a hely-keseredés az iparosoztály agyobb mérvet kezd öl-mutatkozik a kívánalmak el kevesebb remény maradt ghalgattatnak. — Így be-Anyagi Érdekeink“.

PÉNZ,

ernátont, az megismerhette

n sikerült teljesen a mit fájdalommal érzett vett gyönyör. És hogy ne is i tja a meghasonlást —

nit röpiratodban is idéztél, ott ezt írta volt a 48-as

retemes működését és fegyelmi nek, mely nélkül közös elveink el reménylhetnők“
éhez tartoztam, már a mult aloldal egysége érdekében.“
mert lelkeimből ohaítom egyesü- a „Magyar Újság“, „Hazánk“

ernátont azt írta, még nem

szembe, olvastad a tegnapi kedve jött — viczeznél.

hogy „csak akkor kap

icsőtő dalokban, melyeket kifejezi — szélteben éne-urak azokat megtanulták omása egyik nemzetségről csöppen levélről levélre,

és nagyságot, 660ket; kához. szövevényeket. — el sugára, el honára“
vezette balladájában a ma-Garayt modern hegedős-

korát a hegedősök énekei pies hagyományokat nem ában, Thibetben, Tatár-ában, nyugat Ázsiában, ában, nyugati Afrikában, ában és a Csendes tenger

nyek megörökítésére ver-meg van a maga termé-kből tudjuk, hogy vala-ndig tovább marad meg A csengő rimek mindig A biztosítékot szolgálak sítatlan állapotban fogja nekének, mint minőben ő

ellen“ — írja Buckle — becés s a helyett, hogy tetnének, némely helyen ényes dolgokban. A ben-bizonyítékok, a melynek nei felett ítéletet hoznak, birtokhatárok kijelölésé-levő társadalom birhat. y ezen énekek bevallott minden vitás kérdésben, s sugalmazottaknak tar-en ily módon támadt a

minden falatot a szájába, ha Simonyi azt előbb megrágtatá.“

Hisz ez még nem baj. Nagyobb baj az Csernátonyra, hogy neki olyanon kell ragódní amit Tisza már megevett.

Hát azzal a Lévy és Franko bankkal mit akar Csernátont? Hogy ez a Csernátont nem existálhat gy a n u s i t á s nélkül! Amit Helyt tett és beszélt, azt ország világ szemellettára tette, nyíltan, nyilvánosan. Gyanus dolgok t i t o k b a n szoktak tenyészni. Ezt Csernátont nagyon jól tudja. —

Hegyaljáról.

VII.

Carthagóbeli Philaenus testvérek koporsójukba elevenen szállottak, hogy Carthagó birodalma feljebb emelkedne.

Ghyczy-Tisza, midőn vallott politikai radical reform hitelveik feladásával az 1867-es alapra állottak: akkor az általuk h é t é v óta parentált közösgyes sirba elevenen betemetkeztek.

Csalódnánk, ha azt hinnők, hogy Magyarország önállósága s függetlensége jogáért, melyet pedig fennen hirdettek!

Hanem ők nemzeti apostasia mellett a Pellikán természetét ölték fel, mely áldozatkész madár fiait saját vérvél táplálja: ugy ők is a törvényért és ny á j é r t Petrarcha szerint: dolgaikat, sőt önnön magukat elefejték, hívén, hogy a nép és ország felől gondoskodni hivatják, azon meggyőződéssel, hogy a mely nap királyul tette magukat — maguknak: a k k o r m e g h a l v á n, m á s o k n a k é l n i k e z d t e k . . !

Vederemo!

Az isten őket sokáig éltesse!

O. D.

A „magyarhoni tanító egyletek országos szövetsége“ pénteken apr. 3-án tartott gyűlésén az előtte való nap megállapított napi rend szerint felolvasott előszó is a „központi igazgatóság működéséről“ szóló jelentés, melyből megemlítjük a következőket: A közp. igazgatóság a mult gyűlés óta 445 db a vidéki tan. egyletektől beadott úggyiratot intézett el. A multkori választmányi tagok választásakor 48 egyén megtétetvén választmányi tagnak, közülök 14 nem fogadta el a választást, miért is a jelentés indítványozza e 14 tagnak a mai gyűlésen való megválasztását. Több vidéki t. egylet folyamodott a szövetséghez, hogy az a tanítóknak számára eszközöljön ki a vasutaknál ingyen jegyet, a postákon pedig az egyes egyletek egymással való levelezésére bélyegmentességet. E kérelmekre a jelentés tagadólág válaszol. A soproni tanító-egylet egy kérvényt intéz az országgyűléshez, melyben a rajta és tagjai elkövetett sérelmek orvoslását kéri. E kérelmet pártolás végett az egyes t. egyletekhez megküldték, s eddig annak pártolását 3 egylet jelentette be. Megjegyezzük itt zárjel közt, hogy mik azon sérelmek, melyeknek a soproni tanítók orvoslását kéri. A soproni tanító egylet papok és pandurok akadályozták abban, hogy szokott gyűlést megtartsa, továbbá a falusi tanítóktól elvételét a jegyzői hivatal, míg a lealázó segrestyési teendők teljesítésére köteleztetnek. Ezek és még egyéb sérelmek miatt is a soproni tanítók vándorolnak kifelé alsó Ausztriába, s ezáltal az ország számos képzett polgárától fosztatik meg.

A szigetvár-vidéki t. egylet azon indítványt terjeszti a szövetség elé, hogy a honnan a néptanítókat jogtalanul

költészet isteni eredete felől közhit. — Ezen balladák mindenesetre különböznek egymástól, a különböző nemzetek szokásai és véralkata, valamint a különböző éghajlatok szerint. Délen szenvedélyt és kéjt lehelnek, — éjszakai figyelemre méltóbbak tragikai és harcias jellemök által. De e különfélések mellett mindnyájan birnak egy közös jelleggel, és ez az, hogy nem csak a valón alapulnak, hanem — tekintetbe véve a költészet színezetét, tartalmuk is hű a valósághoz — (Lásd: „U j a d a t o k a m a g y a r t ö r t é n e l e m h e z“ című, közelebb megjelent cikkünk). — Olyan emberek, akik színet nélkül ismételnék mindig hallott dolgokat, és akiket emelalok feljogosítottak, hogy énekeikre, mint legfőbb bírákra hivatkozzanak vitás ügyekben, nem egykönnyen fognak tévedni oly dolgokban, a melyeknek tüzetessége annyira érdekben áll.

Ime, ez a történelem első kora.

Azonban ugy az emberiség, mint az egyes nemzetek ezéjla a haladás, mely annál gyorsabban következik be, minél kedvezőbbek a körülmények. A béke, a tudományok anyja, változtatólág hat a társadalomra s e változások közt legnagyobb fontossággal bir az írásmesterség meg honosulása, mely szükségképen változást idéz elő a nemzeti hagyományok jellemében, még pedig rövid idő alatt.

Az írásmesterség — iratba foglalván az eseményeket — fölöslegessé teszi mintegy a szóbeli hagyományokat, s ép azért nagy hordereje mellett is bir káros hatásokkal, mint azt legitt bebizonyítandjuk.

Amint valamely nép szellemileg előbbre halad, s magáévé teszi az írás mesterségét, nem akar már tovább a parkodló énekesek emlékező tehetségében bízni, hanem parkodik a szavakat látható alakba, írásba önteni. Minél inkább ér célét e törekvés, annál inkább csökken a hagyományos tekintélye, kik azelőtt balladák által tanították a tudatlan népet ősei történetére. — Ekkép láthatjuk, hogy bár igazi tudományosság nem létezhetik írott betűk nélkül, mégis bizonyos, hogy ezen utóbbiaknak elterjedése két irányban káros van a történelmi hagyományokra: először a hagyományok hitelességének gyengítése, és másodszor azon osztály tekintélyének csökkentése által, amely a szóbeli hagyományokat megőrizni hivatva van.

Buckle még ennél is tovább megy. Szerinte az írás-

elűzik, az olyan állomásokra ne pályázzék senki. A közp. igazgatóság ez indítványt nem tartja most tárgyalandónak, miután ezzel az egyletek maguknak is meg a néptanítók ügyének is csak ellenségeket szereznek. — Felemliti továbbá a jelentés, hogy a szövetségi eszmét már is követik az ausztriai és németországi tanítók. A felolvasott és itt ismertetett jelentés a néptanítók lapjában közzé fog tétetni. — A tegnap megállapított napirend néhány tárgya, köztük a soproni tanítók ügyének tárgyalása, s még egy pár tárgy a jövő valószínűleg augusztusban tartandó nagy gyűlésre halasztatik.

A mostani gyűlés ez elhalasztott tárgyak nagy részét azért nem intézhető el, mert a vidéki t. egyletek közül csupán egy küldött képviselőt (a Vácvidéki t. egylet) s ez egy küldöttnek is nem levén küldőitől semmi megbízása valami indítvány tételére: Rill József elnök a gyűlést szétoszlatta.

Weninger Vincze urnak.

A „Pesti Napló“ szerdai számában megjelent választást olvastam. Az nem „conto current.“ Tisztelt Weninger ur! Én „conto current“-et kértem. Azt tessék adni. Nem kérteltem én abban, hogy önök piszkolódni tudnak, — de hát hol a „conto current?“ — Azon ígéretük daczára, melyet a nyilvánosság előtt tettek, hogy ki fog jár a d n i. Hol van hát? Gondoltam én azt előre, hogy így lesz, és nem csalódtam. Önök azonban csalódnak, ha azt hiszik, hogy Weninger ur ezen izzadmányát akár én, akár pedig a közvélemény, elfogadja a „conto current“ helyett. Nincs vége a dolognak.

Budapesten, april 3.

Tóvölgyi Titusz.

KÜLFÖLD.

Napi szemle. Gróf Zichy Ferencnek konstantinápolyi nagykövetté lett kinevezését nagy meglepéssel fogadja a brüsszeli „Nord“ című francia nyelvű de orosz érzelmű lap, az orosz kormány felhivatalos közlönye. S el is mondja őszintén, miért. Azért mert a gróf sokat járt Oroszországban, tanulmányozta e roppant állam fejlődését s nagyon rokonszenvez Oroszországgal — pedig ez a fő. — Mert, ugymond, mi sem kívánatosb, mint hogy Ausztriát oly ember képviselje Keleten, Törökországban, a ki jó barátja Oroszországnak. Ez valóban elég őszinte, s nem kell jobb ajánlólevél Zichynek, sem nagyobb bizonyíték arra nézve, ha netalán valaki még kételkedett benne, hogy Zichy gróf konstantinápolyi követsége a szentpétervári fejedelmi találkozás következménye, mely nagy és nem igen örvendetes fordulatot jelez Ausztria keleti politikájában sem Törökországra nézve, sem különösen hazánkra, hanem annál inkább Oroszországra és a panszlavizmusra nézve.

A „Nord“ még azt is mondja, hogy az új osztrák (a „Pesti Napló“ ugy írja hogy „orosz“) követnek Konstantinápolyban az a különös feladata is lesz, hogy a kereskedelmi viszonyokat fejlessze Ausztria-Magyarország és Törökország közt s e célra külön kereskedelmi hivatal fog a konstantinápolyi osztrák követséghez csatolattatni, melynek a török birodalomban levő osztrák-magyar konzulságok mind alá lesznek rendeltetve.

Az angol királynő márcz 30-án tartott szemlét az Asanti-harcból hazatért csapatok fölött a windsori nagy parkban. A szemle d. u. 1 óra helyett csak 2-kor kezdődhetett, miután a csapatok egy része csak akkorra

mesterség nem csupán csökkenti a hagyományos igazságok számát, hanem egyenesen hamisításokra bátorít fel, aminek módját példákban is bemutatja. — Az ókorban Hercules nevet adtak több merész kalandornak, kik iszonyu bünteteket követtek el, s ha ezek sikerültek, bizonyosak lehettek benne, hogy haláluk után hőskölí fognak tiszteltetni. — E név eredete bizonytalan, mégis valószínű, hogy legelsőben egy ember viselte, s azután felruháztattak vele mindazok, kik hőstettek által hozzá hasonlítottak. — Az ilyes dolgok nem okoznak sok zavart, míg szóhagyományilag tartanak fenn, de ha írott nyelv által állandósítva lettek, összegyűjtők, a nevek hasonlatossága ál al tévutra vezetve, egybefoglalják a szétszórót és különemű eseményeket, egyetlen embernek tulajdonítják a többek által véghezvitt különféle hőstettek, és ekkép a csodás hitregetan színvonalára alacsonyítják a történelmet. — E tévedések még könnyen helyreigazíthatók lehetnek volna a helyszínén, de az írás által távol országokba vitetvén, kívül estek a megcáfolás körén.

Még más ok is járult a történelem megromlásához Európában: a kereszténység elterjedése. Saját irodalmunk történetéből sajnosan tudjuk, hogy a pogány emlékektől féltő katolikus papok jónak látták elpusztítani mindazt, mi a régi vallásra emlékeztetett. Nem csak hogy az ősi írásmódot — végtelen kárunkra — megsemmisítették s helyéke a latin írmódot hozták be, hanem a nemzet hagyományait meghamisították. Így az éjszaki nemzetek régi dalai — még hamisítatlan állapotban — mint valót tartalmazók voltak elismerve, de alig hogy a keresztény téritők vallásukat köztök meghonosították — a IX. X. századokban, a történelem hiteles kuforrásai igen kiapadtak. — A XI. század végén Sigfussen Saemund, egy keresztény pap összeszedte a népies és addig írásba nem foglalt éjszaki történeteket „a régibb Edda“ című gyűjteménybe s jónak látta compilatióját egy keresztény himnuszsal megoldani. Száz év múlva pedig oly annyira meglettek e költemények hamisítva, hogy „az újabb Edda“ — mint Buckle írja — „igen kellemes vegyületét foglalja magában a görög, zsidó és keresztény regéknek, és a skandináv évkönyvek közül itt találjuk föl legelőször a trójaiktól való származás téves fogalmát.

Általán véve, a még ki nem művelt népeknél egy új

érkezhetett meg a délnyugoti vasuton. A 2000 főnyi csapat egy vonalban állt fel a királynő előtt, kit a királyi család összes tagjai kísérték. A csapatot vezére Wolesey tábornok vezényelte, kit a királyné ez ünnepély alatt a Szt. Mihály és Szt. György rend nagykeresztjével díszített fel, míg lord Gifford és egy őrmester a Victoria keresztet kapta. A királynő fölhívására Cambridge herczeg rövid beszédet intézett a katonákhoz, vitészségök elismerésül. Távozáskor a királynő szívélyesen megjeleneztetett. A szemlének a legszebb idő kedvezett, de a közönség a Daily News szerint nem volt oly számos mint várták.

Rochefort s társai meneküléséről a „Daily News“ párisi sürgönye azt írja, hogy az azt jelentő távirat Párisba Adam radikális képviselőhöz érkezett s három napig visszatartatott, míg a kormány megerősítését nyerte a hírek. A távirat eleinte gyanusnak tetszett, mert ezer font sterling küldése volt benne kérve a menekültek Angliába szállítására. Még nem tudni, elindultak-e már Angliába. Broglie lapja reméli, hogy a kormány nem fogja lefoglalni azon röpiratokat, melyeket a menekültek bizonyosan közleni fognak Londonban. — Kíváncsian várják miként fog Rochefort nyilatkozni Thiers, Grévy, Jules Favre és Jules Simon urakról, a kik — bár egykor miniszter társai voltak — mégis számították őt, és Gambettáról, a ki Rochefort szerint „a sansebastiani narancsfák hűsében keresett menhelyet, míg Párist Gambetta szavai szerint „a commune fojtogatta“.

Adam képviselő ugy hiszi, hogy Rochefortékat egy Numeában horgonyzott angol hajó vette fel és szöktette meg; a párisi nép pedig azt beszéli, hogy az angolok fogadtak, hogy Rochefortot megszabadíttják és e fogadás kivitelére hajót béreltek, s mint látszik a fogadást meg is nyerték.

A spanyol csatáról még ma is csak a mult pénteki harcokról közöl a távirat kiegészítő tudósítást. E szerint a köztársasági csapatok vesztesége azon nap 500 halott és 1200 sebesült volt. Ellenben egy karlista sürgöny Serrano aznapi veszteségét 6000 emberre teszi, kik közül 1500 fogoly lett, a karlisták veszteségét pedig 1500 emberre.

Esti posta.

Az osztrák delegáció azon szándékát, hogy pénzügyi bizottsága nem Pesten, hanem Bécsben tartsa üléseit, az új „Presse“ értesülése szerint a közös miniszterium nem helyeselte. Tehát reméljük, hogy nem is engedí meg.

TÁVIRATOK.

Grác, apr. 3. Báró Quesar Ede bir. törvszéki tag ma reggel meghalt.

Potsdam, apr. 3. Muehler volt cultusminiszter tegnap hirtelen meghalt.

Bécs, apr. 3. A börze ma zárva volt.

UJDONSÁGOK.

Ma kellemes tavaszi idő mellett egész napon át sürieni hullámzó néptömeg lepte el a főváros utcáit. Délelőtt a boltokat fogta ostrom alá a nőtílág, husvétí ajándókaik vásárolva, délután ismét a templomokba, a szent sírhoz, zarándokolt. — A nagypénteki szokásos lamentation a budai vártemplomban Humann Alexa k. a. és Schmidt Ferenc „Jeremias siralmait“ énekelték, mely után az egyházi zeneegylet Kneifel „Stabat mater“-ét adta elő, mely-

vallás megalapítása mindig ártalmára volt az ősi történet hitelének, s a keresztény papok megrontották több nemzet hagyományát s hitelveztetétevé Európá évkönyveit.

Kezére játszott e romló befolyással járó iránynak azon sajnos körülmény, hogy a világi emberek több századig nem tudtak írni, s így az irodalom egészen a papság monopoliumává lön, mely abban — buvárkodás helyett — céljainak akart megfelelni, vagyis törekedett kivinni azt, hogy szavának vakon higyenek, amit el is ért, s így egy más nagy rontó irány ütötte föl fejét: a hiszékenység, mely meggátolta a tudományok haladását. Semmi sem lön hihetetlen, hittek a lélekjelenésekben, csodákban, égi jelekben, olyannyira, hogy bámulandó ama lelki erő, melylyel később Európa le bírta rázni a szellemi bilincseket; bámulandó, mert az emberek képtelenek voltak az önálló gondolkodásra, képtelenek nem csak a mult kutatására, de a körülöttük történő dolgok feljegyzésére is.

„Látjuk tehát, hogy néhány alárendelt körülmény mellözésével, három fő ok idézte elő az európai történetírás megromlottságát a középkorban. Az első ok volt az írásmesterség gyors meghonosulása, és az ebből eredt összeolvadása a különemű helyi hagyományoknak, amelyek különválva igazak, de egybeolvasztra hamisak voltak. A második ok volt a vallás haladása, a mely két irányban működött, mivel nemcsak félbeszakítá a régi hagyományokat, hanem okot adott becsempészésekre is. A harmadik és valószínűleg leghatalmasabb ok az volt, hogy a történelem egyetlen és oly osztály egyedársága alá került, a melyet hivatása szükségképen hiszékenységre tett, s a melynek ezenfelül közvetlen érdekében állt az általános hiszékenységet előmozdítani, mivel ez volt az alap, a melyen saját tekintélye épült.“

Ily körülmények és állapotok közt vajudott a történetírás egész a XVI. század végeig, midőn a theologia, buzgalom lankadni kezdett Angol- és Franciaországban s ekkor lön előkészítve a pusztán világi bölcsészet utja s így a rendszeres, szabadulva, a nemzetek életét valójában feltüntető történetírás utja is.

Ime: ez a történetírás fejlődésének rövid, de hű — története.

Mikes Tóth Kálmán.

ben a magán részeket Stegmann Hermin s Bolberitz Clemence kisasszonyok és Bogisich Mihály s Schmidt Ferencz énekeltek.

Az új pénzügyminiszter hir szerint mindazon tisztviselőit elbocsátani szándékozik, kik a magyar nyelvet még maig sem bírják, mely intézkedés mindenesetre általános helyesléssel fog találkozni.

A pesti tavasz elői lövészey f. hó 12-én vesi kezdetét s erre márcz. 31-ig eme nevezések történtek: 1) Sikverseny, 300 frt egyleti díj. Gr. Szapáry Iván Verbená-ja és gr. Szapáry Miklós Zápolyá-ja. 2) Gátverseny, 400 frt egyleti-díj. Gr. Szapáry Iván 5 éves „Galathée“-ja, Inkey István 4 éves „Neszese“-je; gr. Eszterházy Miklós Zápolyá-ja s ugyanannak 5 éves „Capricede Eissa“-ja. 3) Akadémia verseny, 800 frt egyleti díj. Gr. Szapáry Iván 5 éves „Nevermind“-je és gr. Eszterházy Miklós „Strizze“-je. — A május 10, 12 és 14-én tartandó tavaszi versenye már szintén számos nevezés történt.

A „Petru Majoru“ pesti román irodalmi társulat estélyt rendezett az „Orient“ szállodában, melynek kis terme megtelt férfi s nő vendégekkel. Az estély maga az elnök, Mihály Gábor megnyitó és zárbeszédén kívül szavazatokból, értekezésekből és énekekből állott; ez utóbbiak közt előfordult Hora nótája is, melyet a közönség megisméltetett.

Tolnamegye monographiáját szándékozik megírni dr. Novák Sándor s mindenkit felhív, hogy ide vágó adatokat hozzá egy hó lefolyása alatt Paksra küldeni sziveskedjék.

József fñg és neje husvétii bevasárlásait szokott módon az idén is személyesen eszközölték; felkeresték Kertész és Eisert diszmu-raktárát s Kugler czukrázdáját.

Liszt Ferencz husvétii második napján Bécsben Auersperg hg. termében fog jótékony czéla játsznai. A hangversenyen 6 felségök, Rudolf főhg s a hannoverai király is jelen lesznek.

A „Pénzügyi Közlöny“ első száma a pénzügyminiszterium auspiciuma alatt megjelent, hozva ama rendeleteket, melyeket a miniszterium a folyó év alatt kiadott. Jövöben e közlöny küldetik meg az alsóbbfoku hivatalnokoknak a „Budapesti Közlöny“ helyett.

Az akadémiai kör tegnapi választmányi ülésében ismét 27 új tag vétetett fel s így a kör most 168 tagot számlál. E kör helyiségei az akadémia-palotában rendkívül díszesek s hirlapok, folyóiratok és könyvekben oly gazdag, hogy bármely kívánatnak megfelel.

Husvét vasárnapján a belvárosi főegyházban r. 10 órakor Beethoven C-dur miséje, Ave Maria gróf Zichy Gézátlól és Offertorium Hummeltól fog előadni. A magánrészeket énekelendik: Vincze Laura és De Lannay M.H. urhölgyek, Scherrübl Henrik és Kőszeghy Károly urak. Hétfőn ugyanazon szólamosztással Mosonyi F-dur miséje adatik elő.

A bécsi képes krónika, melynek lemásolása a Rómer Floris által 1872-ben összegyűjtött pénzből megkezdett, még újabb 700 frtot igényel, miért is az „Arch. Értesítő“ adakozásra szólítja fel a művészet barátait.

Az erdélyi adótabellák. Az erdélyi tartományi főszámvévőség által az 1848-ik évig vezetett adótabellák gyűjteménye, mely eddig az erd. orsz. levéltárban Kolozsvárt őriztetett, e levéltárnak Kolozsvárról Budapestre történt felszállítása alkalmával a bel- és igazságügy-

miniszteriumok között létrejött megállapodás folytán, mint a hivatalos lap közli, a kolozsvári királyi törvényszékhez tétetett át, s felügyeletével nevezett királyi törvényszék bízatik meg. Jövöben tehát az ezen adótabellák kiadása iránti megkeresvények nevezett királyi törvényszékhez lesznek intézendők.

Uj csillagda O-Gyallán. O-Gyallán Konkoly Miklós uj csillagdat épített parkja közepén s abba május elsején műszereit is behordhatni reméli. Az eddigi észlelde lakházának tetején volt, korlátolt terjedelemmel, s az uj építkezést az tette szükségessé, hogy Londonból egy nagy látcsövet kapott, tizenegyedfél hüvelyk nyílással, minő a bécsi, pólai és krakói csillagdában sincsen. Miután az uj épületben két equatorialis távcső lesz egy tető alatt felállítva, ott ezentul nem csupán astrofizikai, hanem astronomiai észlelések is fognak történni.

Vastagh György képiró, ki néhány hét óta Pesten időz, a főrangú körökből számos megrendelést kapott. Legközelebb gr. Zichy József miniszter életnagyságu arczképét készíti el Fiume számára; jelenleg pedig Königsseg Irma grófnő arczképét festi.

A főváros egészségi viszonyai, mint a járási orvosok m. hó 29-ki jelentéseiből kitünik, valóban aggasztók. Így az I. kerületben a himlő csilapul ugyan, de annál inkább szaporodik a gége- és tüdőgyulladás az egészségtelen lakások miatt. A II. kerületben váltólag és kanyaró dul s nincs egészséges ivóvíz. A III.-ban himlő uralg s ugyanez a IV.-ben is növekvőben van. Az V-ik kerület egyes házaiban feltűnően nagy a halandóság. A VI.-ban számtalan a beteg s a VII.-ben a roppant por miatt szem- és tüdőbaj tömegesen fordul elő.

Színház. Erkel „Brankovics“-a hir szerint e hóban csakugyan színrekerül a nemzeti színpadon; Brankovics szerepét Odry, Mariát Tannerné énekl. — B a c s ó Lujza k. a., a színházi képeze növendéke, mint alténekesnő a nemz. színházhoz szerződött. — Thomas „Mignon“-ja a czimszerepben Tannernével közelebb színre kerül a nemz. színpadon s Auber „Ó r d ö g r é s z é“-t szintén tanulják.

Hamis méretekek. Riegler László vásári igazgató márczius havi jelentése szerint a fővárosban fű s z e r á r u s o k, szatócsok, pálinkások, mészárosok és piaci árusoktól 571 hamis ürmérték, 200 hamis súlymérték és 11 kurta rőf koboztatott el, s az illetők 1—100 frttal bírságoltattak. A tanács elhatározta, hogy ismétlés esetén az illetők nevei közzé fognak tétetni.

Táncsics Mihály „Hit, papok, pápák“ czimű könyvének lapunk által közölt tartalomjegyzékében előforduló „népmádás“ helyett „napimádás“ olvasandó.

Rövid hírek. Az államtisztviselők viszonyairól szóló tjavaslatot Madarassy Pál pénzügyminiszteri államtitkár elkészítette. — A magyar tud. akadémia 760 frtot vett fel idei költségvetésében Lindner tanárnak a Franklin-társulatnál német nyelven megjelenő kis folyóiratára, mely a magyar tud. társulatok működését ismerteti s melynek egy-egy példányát az akadémia meg szokta küldeni külföldi tagjainak. — A fővárosi csatornázása ügyében a tanács 12 kül- és több belöldi szakembert véleményadásra, illetőleg új terv beterjesztésére szólított fel, megkölűn nekik a közmunkatanács idevágó tervet. — A husvétői népnünnepek a Gellért hegyen megtartását az ottani ültetvények kimélese czéljából az idén sem engedte meg a tanács. — A margitszigeti hid építésénél a részletes munkák megkezdettek. — A Miklósy-

szinkört nem adta bérbe a tanács Lord és társa német vállalkozóknak. — A cholera elleni védelem szempontjából Patrubány G. főorv. tjavaslatot nyújtott be a fővárosi tanácsnak, mely szerint máj. 1-től szept. 1-ig minden nyilvános épület folytonos fertőtlenítésnek lesz alávetendő. — Talált hulla. Tegnap a sötér közelében egy feloszlásnak indult férhullát huztak ki a Dunából. — „Posta- és távirdai Közlöny“ cz. szaklapot indított meg Balás Sándor. Bálint Gábornak az akadémia 500 frtot szavazott meg a mongolországi anyag feldolgozására. — Orbán Balásnak Görgény-Sz.-Imre képviselöte köszönetet szavazott azon interpellatióért, melyet erdő- és legelési jogai érdekében az országgyűlésen a kormányhoz intézett. — A Ferencz-esatorna mellékmedrének kiáratása czéljából Baja alatt a Sugoviczán emelt töltések egyikét a Duna nagymérvű áradása átszakította. — A zombori magyar nőegylet f. hó 6-án hangversenyt tart alapötékje növelésére. — Hansen híres csillagász márcz. hó 28-diká 79 éves korában elhunyt Gothában.

Közgazdasági értesítő.

Budapest, április 3.

Terményüzlet. Szünetel. A hangulat egyebiránt javulni kezd búzában. Uj usance-buza örsre 3 frt 40—45 krjával vétetett.

Aru- és értéktözsde. Mint minden évben, nagypén- teken most is zárva volt.

Időjárás. Többnyire derült, a meleg növekedett, a szél enyhült; ma volt az első kellemes tavaszi nap. Hőfok reg. 7. ór. +6.3. Eső volt B.-Bányán, Sopron, Trencsén, Debreczen s Ungvárt.

A Rudolf-sorsjegyek húzása apr. 1-én: 1082. sorozat 30. szám nyerte a főnyereményt 20,000 frtot; 3502 sor 29. sz. 4000-et; 3738 sor. 18. sz. 1500-at. A többi nyeremények 400, 200, 100 és 50 frt.

A bádeni sorsjegyek húzása márcz. 31-én. A főnyereményt nyerte a 120,717. szám; 10,000 frtot a 130,364 szám; 5000 frtot a 310,784. szám. A több kihuzott számok 2000 és 1000 frtot.

Győr, ápril 1. Buza 8 30—7.70 krig; Rozs 5.30—5.50 krig; Árpa 4.60—5.- krig; Zab 2.40—2.60 krig; Kukorica 4.40—4.60 krig; Kőles 3.60—4.00 krig; Burgonya egy zsák 2.10—2.50 krig; Bab 3.10—5.50 krig.

Arad, ápril 1. Daczára annak, hogy a tegnapi ujaradi hetivásáron csekély volt a hozatal, a hangulat igen lanyha és a gabnane-műek mérőnkint 5—7 krral olcsóbban keltek el.

Buza 81 fns 6 frt 60 kr., 82 fns 6 forint 80 kr., 83 fns 7 frt vá-mázsáknak.

Rozs mérője 5—5 frt 25 kr. Árpa mérője 3 frt 70—80 kr. Kukorica mérője 4 frt. Szesz lanyha, nagyban 60 1/2—61 kr. foknkint hordóstól.

Nagy-Várad, ápril 1. Tiszta buza 1-ső osztályu 8 frt 80 kr., 2-od oszt. 7 frt 50 kr., 3-ad oszt. 6 frt 90kr., kétszeres buza 1-ső oszt. 6 frt 50 kr., 2-od oszt. 6 frt 30 kr., 3-ad oszt. 5 frt 80 kr., rozs 1-ső rendü 5 frt 40 kr., 2-od rendü 5 frt 10 kr., 3-ad rendü 4 frt 80 kr., árpa 1-ső rendü 3 frt. 80 kr., 2-od rendü 3 frt 40 kr., 3-ad rendü 3 frt. 30 kr., zab 1-ső rendü 2 frt 30 kr., 2-od rendü 2 frt 20 kr., 3-ad rendü 2 frt 10 kr., tengeri 1-ső rendü 4 frt 50 kr., 2-od rendü 4 frt 30 kr., 3-ad rendü 4 frt 20 kr., Borsó 10 frt 50 kr., Lencse 10 frt 50 kr., Bab 8 frt. — kr. Kőleskása 8 frt.

Simonyi Ernő, Mocsary Lajos, főmunkatársak. CSÁVOLSZKY LAJOS, felelős szerkesztő.

HIRDETÉSEK.

Titkos betegségeket és tehetetlenséget (elgyengült férfierőt), borbajok, húgyveszélyeseket, húgyveszélyeseket (még a legmakacsabbakat is), ugyszintén friss és üdült nyák-folyásokat nőknél és az onnan eredő magtalanságot, az ünfertőzésnek minden következményei u. n. magömléseket, ondófolysat, sőt a végkepi tehetetlenséget is katonai és polgári főkorházakban, mint a magánykorlatban a legújabb tapasztalatok s buvárlatok nyomán, sok ezer esetben fényesen kipróbált egyszerű módszerrel anélkül, hogy a beteg hivatása vagy életmódjában gátoltnék, kiválóan tartós siker biztosítása mellett, bámulatos gyorsan és alaposan gyógyít (az ujon keletkezettek 48 óra alatt)

Weisz J. Gyak. orvos és szülész, az itteni cs. kir. katonai főkorházban volt osztály, orvos, bel- és külföldi tudományos és humanitási társaságok rendes és tiszteletbeli tagja, a II. Lipót belga király arczképevel díszített koronás arany éremnek tulajdonosa. RENDELŐ INTÉZETÉBEN. Pest, orszag-ut 15-ik szám a „Zrinyihez“ czimzett kávéház felett I. em. bemenet a lépcsőn. Naponkint reggel 7 órától 10-ig, délután 1—4-ig. Várószoba minden egyes beteg részére elkülönítve. Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszolják. (47—3)

Csász. kir. szabad. fémtisztító-por, melylyel mindennemű fémtárgyak, arany, ezüst, réz, bádóg, pakfong sat., vas és aczeltárgyak, ugyszintén üveg- és porcellánszerek olcsón és fáradság nélkül fényesre tisztíthatnak. Az egészségre, valamint a tisztítandó tárgynak nem ártalmas, s meglepően szép hatása következtében elvitázhatatlanul elébe teendő minden eddig igit elnevezett czikknek, aminek az is lett következménye, hogy mind nagyobb alkalmazása a bel- és külföldön gyorsan terjedt. Ára: egy nagy csomag 60 kr., középszerű 30 kr., és kis csomag 15 kr. (52. 4—5.) Kapható egyedül a fő szállítási raktárban SCHNEIDER G.-nél Pesten, Lipót-utca IV. sz. a „bádóg kalap“-hoz czimzett házban

Egy igen csinos lakás. A kalap-utca 17-ik sz. ház első emeletén egy csinos, 3 utcaiz és 3 udvari szobából álló szállás f. é. május 1-től igen kedvező feltételek mellett kiadatik. (30 13—16) Mi kell Budapestről? Bár mily csekély, vagy bármily nagy, s bár mely irányban a fővárosban elintézendő ügyet, alólirt iroda gyorsan — a lehetőségig még az nap, melyen a megbízás érkezik — pontosan és csekély díjért. Tudakozások, sürgetések, beadványokst, eszközléseért bármely hatóságnál, intézetnél stb. az első félóra 1 fttal, minden további 50 krral díjaztatik. Más természetű ügyek eljárásáért 5. 10, 15 % fizetendő. A legkisebb díj, ugy levelezési s postaköltségre 30 kr a megbízással együtt ajánlott levélben küldendő. A magy. közp. bizományi iroda.

Borcsarnokomat Hatvani utcában, régi postaházban ajánlom a t. közönség beces hajlamába. Kötöny borokkal, sörrel; reggeli, ebéd és vacsorával szolgálók. Tokaji Ó-Azsu boraimat ajánlom az orvosi kar figyelmébe. - Naponkint este nemzeti zenekar játszik. 72—7. PARRAGH GÁBOR.

Titkos betegségeket, tehetetlenséget (elgyengült férfierőt), borbajokat, üdült syphilitis, húgyveszélyeseket, gyakori magömlést, gyógyít gyökeresen és biztonsággal, anélkül, hogy a beteghivatása vagy életmódjában akadálytatnék: Besenbek A. Gyak. orvos, sebész és szülész, Pest, hatvaui-utca 2-ik sz. az ó-posta épületében II. lépcső, I. emelet. Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszol. Rendel: 9—4-ig, és 7-től 8-ig este.

5. szám

Kiadó hivatal muzeum-utca 8

Előfizetési ár Egész évre . 16 ft. Negyed évre 8 ft. Egy hóra

A lap szétküldésére vonatkozó előfizetési pénzek és hivatkozások a kiadó-hivatalba inté

Ápril elejétől kezdve fel és

EGY

ezim alatt fog megjelenni véte és támogatása, mely megjelenése óta — folykeni ezután sem. Lap régi. Küzdeni fog Magyar függetlenségéért — ren erővel, mint eddig.

És hogy az olvasók közérdekü tárgyáról, nélkülényekhez képest

Budapesten, márt Simonyi Ernő, Mocsary Lajos, főmunkatársak.

A magyarországi

A nemzetek közt a kölcsönös jó nem sok történt, bárhogy a külállamokkal polgári, mind a büntette, ugy de a ténylegesen csekélynek tarthat

Elég kár, mondják 1867-ben a kereskedelmi fuorsára megkötni, melynek fejlesztését anny nagy feladat lesz azon magyar is megelégedjék meg, — no de a helyselő ennyi önállásra es képzelt nagyhatalmi áll

Az államszerződés általánban helyeseljük a gyakorlati haszna van, várnai nem akarunk, m

A polgári vény hozatott az amerikai dorlás tárgyában, ugy mokhoz intézendő megatások körüli eljárásra különzzük a honosítási évek óta ígértetik. — szággal kötendő polgári a hirhedt keleti vasut eléggé alkalmat nyujtathat bíróságok jogérvényes sem nyerhetni.

A büntető reudelet keletkezett ugy törvénykönyvünk hiánykony intézkedéseket tartmény is eléggé igazol, szekben az osztrák bünezek különbözetei a mat tal lehetőleg összetakol szövegek, de főleg magnek elő, mit bizony az megköszönhetnek.

Az írói és delméri több szóla a miniszterium. Cs országgon ezen fontos k már a külállamokkal részben követendő főir hogy az írói és művészi és legalább ott megve itthon naponta kiraboll nyerhessen.

A consula szintén csak egy törvény bárha a miniszterium h fómok horderejét nem